

El punto más alto donde llegó la riada del año 1957 fue en la calle Dr. Olóriz. Marxalenes estaba casi dos metros por debajo de la cota de la ciudad. Su nombre, según los estudiosos, era Marchiliena o Marxalena, de marjal o terreno bajo, pero no era evidentemente un marjal de Voramar sino que era zona húmeda por la incidencia de las continuas riadas en esta zona. Como todas las ciudades construidas sobre una llanura fluvial o llanura de inundación existe una paradoja, el río es fuente de vida y recursos económicos pero también un peligro latente con sus inundaciones esporádicas. Para evitar esto se construyeron nuevos pretilos en el siglo XIV y hasta el siglo XVII, usando grandes bloques de piedra picada elevados por encima de los diques naturales. Pero no se tuvo un mantenimiento adecuado del cauce, negligencia que quedó patente pues no se pudo evitar la riada en 1957. La riada del 14 de octubre de ese año causó muchas muertes y destrozos en nuestra ciudad. En el Llano de la Zaidia (Pla de la Saïdia) y puente de San José, vistos desde la calle Dr. Olóriz, la inundación resultó bastante grande alcanzando un nivel de 4,20 metros: el agua llegó hasta los primeros pisos de las viviendas. Tras la riada se derivó el cauce del río Turia al sur de Valencia (plan sur) dotándolo de una capacidad de 5000 metros cúbicos.

CONEXIONES

CONNEXIONS

El punt més alt on va arribar la riuada de l'any 1957 va ser en el carrer Dr. Olóriz. Marxalenes estava gairebé dos metres per sota de la cota de la ciutat. El seu nom, segons els estudiosos, era Marchiliena o Marxalena, de marjal o terreny baix, però no era evidentment una marjal de Voramar sinó que era zona humida per la incidència de les continuades riuades en aquesta zona. Com totes les ciutats construïdes sobre una plana fluvial o plana d'inundació existeix una paradoxa, el riu és font de vida i recursos econòmics però també un perill latent amb les seves inundacions esporàdiques. Per a evitar això, es van construir noves muralletes en el segle XIV i fins al segle XVII, utilitzant grans blocs de pedra picada elevats per sobre dels dics naturals. Però no es va fer un manteniment adequat del llit, negligència que va quedar patent doncs no es va poder evitar la riuada en 1957. La riuada del 14 d'octubre d'aquell any va causar moltes morts i destroços en la nostra ciutat. En el Pla de la Saïdia i pont de Sant Josep vistos des del carrer Dr. Olóriz, la inundació va resultar bastant gran, assolint un nivell de 4,20 metres: l'aigua arribà fins als primers pisos dels habitatges. Després de la riuada es va derivar el llit del riu Túria al sud de València (pla sud) dotant-li d'una capacitat de 5000 metres cúbics.

Xaro Garcés Pérez

pretíl del rio
P. Ferris- Menéndez Pidal

EN MARXA

Riuà

